

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Spes veniæ peccatorum quomodo excitanda. cap. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Iob. 31. damentum. Ideo Iob. si putavi aurum robur meum, & obrizo dixi, fiducia mea. Tertio, Malè cedunt res his, qui non in Deo sed in suis viribus, & creaturis confidunt. Obstruunt enim sibi fontem auxilij diuini. Ideò dicitur, Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & à Domino recedit cor eius. erit enim quasi myrice in deserto, & nõ videbit cum venerit bonum, sed habitabit in siccitate in deserto, in terra falsuginis inhabitabili. Benedictus vir qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia eius, & erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas.

Spes Veniæ peccatorum excitanda. Cap. XXII.

*Spes veniæ
his argumen-
tis nititur.*

AD spem veniæ peccatorum excitandam contra tentationem desperationis adiumento hæc erunt. Primo, Deus ipse est qui peccatores inuitat, vt redeant ad se, vt conuertantur; Conuertimini ad me & ego conuertar ad vos. Lauamini, mudi estote & venite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix dealbabuntur, & si fuerint rubra quasi vermiculus, quasi lana alba erunt. Nolo mortem morientis dicit Dominus Deus reuertimini, & viuite. Iterum impietas impij non nocebit ei. Et quare moriemini? iterum. tu autem fornicata es cum amatoribus multis, Verumtamen ad me reuertere dicit Dominus. Christus ipse affirmat se non venisse vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam. Et venite, inquit, ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Quorsum vocaret, inuitaret, vrgeret, si non esset paratus veniam dare accedentibus? Misit Prophetas vt suo nomine inuitarent, sicut Ionam ad Niniuitas. Misit Apostolos vt predicarent penitentiam, & remissionem peccatorum, Paulus clamat. Pro Christo legatione fungimur, obsecramus pro Christo reconciliamini Deo. Secundo, promittit toties & tam clare veniam penitenti, quam nisi concederet mendax esset, & fallax, quod absit suspicari. Greg. Nazian. Ioelis sententiam proferens, quis scit si conuertatur Dominus & benedictione relinquat? subiungit: ego planè scio, & sum diuinæ misericordie sponsor. cum enim ira diuinæ naturæ aduerferet, ad misericordiam conuertetur.] Tertio, Ponat sibi peccator ante oculos pelagus infinitæ Dei misericordie, cuius comparatione omnia peccata mundi sunt multo minus quam vna guttula aque Oceano col-

*Greg. Ora.
de plaga
grand.
Ioel. 2.*

no collata . Istud est ; Projiciet Deus in profundum maris omnia peccata vestra, ideo David petit sibi remitti ea ratione pre- fertim, quod hæc sit virtus tam Dei propria, vt nullo alio titulo magis gloriatur, quam vt vocetur misericors & miserator Dominus, longanimis, & multæ misericordiæ . Quarto conuer- tendus est oculus peccatoris ad Christum, cuius merita sunt infiniti valoris, cuius benignitas est tanta, vt paratus sit etiam pro singulis, si opus esset, iterum mori. Ioan: in sua Epistola huc respicit. Filioli nolite peccare, sed & si quis peccauerit Aduo- catum habemus Iesum Christum, & ipse est propitiatio pro pec- catis nostris, & totius mundi . Dicit peccator cum Augustino in med. opus manuum tuarum, Domine, ne despicias, vulnera manuum tuarum precor vt aspicias, & salua me. Quinto, con- sideranda est gratiæ præuenientis, iustificantis, & adiuuantis operatio. Nam Deus est qui inspirat, pulsat cor, excitat dormi- entem peccatorem, disponit ad penitentiam, dat lumen intelle- ctui per fidem, iustificat, corroborat contra tentationes, animat contra abiectionem animi, ac desperationem, mouet lacrimas. Spiritus est (ait Paul.) qui postulat pro nobis, quorsum igitur tam multa, nisi vellet parcere penitenti ? Sexto, reliquit in Ec- clesia claus, & instituit Sacramentum confessionis, & peniten- tiæ tam facile, tam commune, tam efficax, vt nullam habere, possit peccator excusationem si velit peccatorum absolutione. Septimo, Tot habemus exempla penitentium in scripturis, & historijs sacris, quæ nos ad idem præstandum moueant, nec est quod desperet etiam flagitiosissimus peccatorum . Et si despe- ratio veniæ nascatur ex grauitate peccati, vt in Caim, qui dixit, maior est iniquitas, mea quam vt veniam merear ; proponatur ob oculos magnitudo meritorum Christi, secundum illud Iob. Vtinam appenderentur peccata mea cum meritis Christi . Si oritur diffidentia ex multitudine peccatorum, intelligat illud esse plusquam certum . Peccata præterita non nocent, si displi- cent, & quod Christus respondit Petro : Non dico tibi septies, sed septuagies septies : Si obijciatur longitudo temporis, quo fuit in peccato, audiat illud Ezech. In quacunq; hora ingemue- rit peccator omnium iniquitatum eius non recordabor, si dicis exigua valde Deo præstita obsequia, audi Prophetã : Benedixit omnibus qui timent Dominum, pusillis cum maioribus, si non sis de magnis, cū pusillis tamen eris diuinæ benedictionis par- ticeps . Nonò, Denique intelligat peccator nihil esse peius il- lius peccatoris statu, qui de Diuina misericordia desperat .

Micb. 7.

1. Ep. c. 2.

Rom. 8.

Cap. 6.

Matt. 18.

Ezech. 18.

Psal. 111.

De ti-